

FIZIČKO PROJEKTOVANJE PODATAKA - Tehnike smeštaja podataka

Polazi se od toga da se pristup podacima (čitanje-pisanje) na masovnoj memoriji (M2) obavlja u blokovima (disk-blok). Pri tome:

- ✓ suviše mali blok dovodi do fragmentacije podataka na disku;
- ✓ suviše veliki blok dovodi do dužeg vremena prenosa podataka i slabog iskorišćenja prostora;
- ✓ u uslovima intenzivnog višekorisničkog rada kod velikih IS gubi se efekat fragmentacije.

Na osnovu prethodnog proizilazi zahtev:

Zahtevani podaci treba da su raspoređeni na što manji broj blokova.

Uporedo se primenjuju dve tehnike smeštaja podataka:

- ✓ **distribucija podataka;**
- ✓ **alokacija prostora.**

Distribucija podataka

Globalna

- na odvojene računarske sisteme u mreži

Fragmentaciona
Replikativna

Lokalna

- unutar jednog računarskog sistema

Fragmentaciona
Replikativna

Fragmentaciona distribucija podrazumeva unikatnu distribuciju – podaci su zapisani samo jednom, unutar određenog bloka

Motivi za to su povećanje performansi
 povećanje konkurentnosti

Teškoće distribuiranost transakcija
 distribuiranost oporavka

Replikativna distribucija podrazumeva višestruku distribuciju – podaci su zapisani duplo ili N puta, unutar N blokova koji se nalaze na različitim lokacijama (različite disk-jedinice lokalno ili različiti računarski sistemi (globalno)).

Motivi za to su povećanje performans
 povećanje konkurentnosti
 povećanje pouzdanosti

Teškoće distribuiranost transakcija
 distribuiranost oporavka
 sinhronizacija replika

Ovo sve treba da se realizuje na sloju fizičke organizacije podataka (nije standardizovano). Treba da su zadovoljena tri principa

- ✓ transparentnost fragmentacije: korisnik (aplikacija) ne sme da bude svestan toga da li je i kako izvršena fragmentacija;
- ✓ transparentnost replikacije: korisnik (aplikacija) ne sme da bude svestan da li je i kako izvršena replikacija;
- ✓ transparentnost lokacije: korisnik (aplikacija) ne sme da bude svestan gde se (na kom disku, računarskom sistemu) nalaze podaci.

Postoje tri načina fragmentacione distribucije relacione baze podataka:

- ✓ totalna fragmentacija: tabele se nalaze na više lokacija s tim da je svaka tabela na samo jednoj lokaciji;
- ✓ horizontalna fragmentacija: celi redovi tabele se nalaze na više lokacija prema nekom kriterijumu pripadnosti;
- ✓ vertikalna fragmentacija: cele kolone tabele se nalaze na više lokacija, pri čemu svugde mora da se nalazi i primerni ključ.

Kriterijumi pripadnosti redova tabele fragmentu:

- ✓ Kružni: redovi se redom kojim nastaju rasporećuju "u krug" na različite lokacije (disk-jedinice, računarski sistemi);
- ✓ Hash: redovi se raspoređuju na različite lokacije primenom funkcije transformacije nekog zadržaja u adresu;
- ✓ Opseg: redovi se raspoređuju na različite lokacije prema opsegu vrednosti jedne (retko više) kolone.

Alokacija prostora	- unutar jedne DATABASE (bez alokacije)
PARTITION	- particija
TABLESPACE	- podparticija
CLUSTER	- zajedničko područje ("grodz")
TABLE	- tabela u grozdu
INDEX	- indeks u grozdu
TABLE	- tabela izvan grozda
INDEX	- indeks izvan grozda

TABLE i INDEX mogu biti unutar nekog CLUSTER-a ili izvan njega.

Za sve jedinice alokacije (PARTITION, TABLESPACE, CLUSTER) zadaju se:

- ✓ inicijalni prostor: kontinuelan, dodeljuje se prilikom kreiranja;
- ✓ naknadni prostor: kontinuelan, dodeljuje se kada ustreba dodatni prostor.

U CLUSTER se smeštaju podaci koji se zajedno koriste:

- ✓ redovi tabela koji zadovoljavaju uslov spajanja;
- ✓ redovi tabela i odgovarajuće vrednosti indeksa.